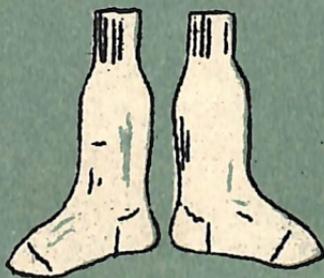

Մ. ԽԵՐԱՆՅԱՆ

891.995

Խ-48

30 MAY 2010

231:294

12-48

առ

ՄԿՐՏԻՉ ԽԵՐԱՆՅԱՆ

ԾՏԻ ԳՈՒԼՊԱՆԵՐԸ

ՀԵՔՅԱԹ

Նկարներ Գ. ԲՐՈՒՏՅԱՆԻ

ՊԵՏՂՈՍ

ՀԻՎՅԵՄ ԿԿ ԿԻՑ ՄԱՆԿԱՊԱՏԱՆՆԵԿԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԲԱԺԻՆ
ՑԵՐԵՎԱՆ 1939

08.05.2013

9682

1489
39

1

Ժամանակով
Կար ու չկար՝
Մի ծլվլան
Պատիկ ծիտ կար,
Բուն եր դրել
Նա անվտանգ՝
Տատիկի տան
Կտուրի տակ:
Շատ ապահով
Հարմար բուն եր,
Չար փխիկից
Նա վախ չուներ.
Ծրվելում եր,
Անհոգ յերգում,
Կերն ու կուտն ել
Տատն եր հոգում:

Ծիտը մի որ
Ծառի վրա՝
Տեսնում ե վոր
Տատիկն ահա
Նստած իր տան
Դռան շեմքին,
Ինչ-վոր մի բան
Բռնած ձեռքին՝
Գործում ե ժիր,
Արագ-արագ,
Հինգ ճաղերով
Մանր ու բարակ։
Ծիտը թռավ,
Ծառից իջավ,
Նստեց մոտիկ,
Ասաց՝ «Տատիկ,
Ի՞նչ ես գործում
Արագ-արագ
Այդ ճաղերով
Մանր ու բարակ»։

Տատը ժպտաց,
Ժպտաց ասաց.
— Անհող ծիտ ես,
Յերանի քեզ։
Չե՞ վոր արդեն
Աշունն ե, տես,
Նստել ծառին,
Հանդ ու արտին,
Շուտով, ծիտ ջան,
Չմեռ կրգա,
Ջյուն կը տեղա
Ու ցուրտ կանի,
Իսկ թռունիկըս
Գուլպա չունի.
— Այդ ինչքան լավ
Տատիկ ես դու,—
Ծիտը ասավ
Քաղցրալեզու.
Ի՞նչ կը լինի,
Տատիկ բարի,

Տոտիկներովրս հարմար՝
Մեկն ել գործես ինձ համար,
Վոր ձմեռ գա ու ցուրտ անի՝
Տոտիկներըս ցուրտ չը տանի:

Տատը բարի
Ժպտաց ելի,
Ասաց. — Ծիւտ ջան,
Ի՛մ սիրելի,
Գործեմ, շատ լավ,
Այն ժամանակ,
Բեր մի քուլա
Մաքուր բամբակ,
Գզրարին տուր,
Գզի տա քեզ,
Բեր ինձի տուր
Գզածն՝ ու յես,
Պուրակ-պուրակ,
Իլիկ-իլիկ
Մանեմ բարակ
Յերկար թելիկ,

Թե՛ն ուրբեմ,
Շինեմ կժիկ,
Տոտիկներբիդ չափին հարմար
Գուլպա գործեմ յես քեզ համար:

2

Ծիտը ուղղակի
Թռավ ու հասավ
Արտը բամբակի
Յե՛վ այսպես ասավ.
— Արտ, սպիտակ
Տուր ինձ բամբակ
Տանեմ գգրարին,
Գգրարը գգի,
Տանեմ տատիկին,
Տատիկը բարի,
Պուրակ-պուրակ,
Իւիկ-իւիկ
Մանի բարակ
Յերկար թեւիկ,

Թե՛ն ուրբի
Շինի կժիկ
Տոտիկներիս չափին հարմար
Գուլպա գործի նա ինձ համար,
Վոր ձմեռ զա ու ցուրտ անի՛
Տոտիկներս ցուրտ չը տանի՛:

— Կա՛վ, ծիտիկ ջան,— արտն ասաց,
Յես ծարավ եմ չափազանց,
Իու ջրբաշխից
Ձուրը բեր ինձ...

3

Ծիտը արտին «լավ» ասավ,
Ջրբաժանի մոտ հասավ,
Ծըլվըլաց, ասավ.
— Ջրբաժան ջան, ջուր տուր ինձ,
Ձուրը տանեմ արտին տամ,
Արտը ինձի բամբակ տա,
Տանեմ գգրարին,
Գգրարը գգի,

Տանեմ տատիկին,
Տատիկը բարի՝
Պուրակ-պուրակ,
Իլիկ-իլիկ
Մանի բարակ
Յերկար թելիկ,
Թելն ոլորի,
Շինի կծիկ,

Տոտիկներիս չափին հարմար
Գուլպա գործի նա ինձ համար,
Վոր ձմեռ գա ու ցուրտ անի՝
Տոտիկներս ցուրտ չը տանի՝
Զրարածանը՝ թե.

— Այ ծիտ, թուր գե
Այգեպանից շուտ
Խաղող բեր մի ճոլթ...

4

Ծիտը նրան «լավ» ասաց,
Այգեպանի մոտ գնաց,

Թառեց թփին ծվլըլանց.

— Այգեպան շան, շուտ-շուտ-շուտ
Խաղող տուր ինձ դու մի ճոլթ,
Զրբածանին տանեմ տամ,
Զրբածանը ինձ ջուր տա,
Զուրը տանեմ արտին տամ,
Արտը ինձի բամբակ տա,
Տանեմ գզրարին,

Գզրարը գզի,

Տանեմ տատիկին,

Տատիկը բարի՝

Պուրակ-պուրակ,

Իլիկ-իլիկ

Մանի բարակ

Յերկար թելիկ,

Թելն ոլորի

Շինի կծիկ,

Տոտիկներիս չափին հարմար
Գուլպա գործի նա ինձ համար,
Վոր ձմեռ գա ու ցուրտ անի՝

Տոտիկներս ցուրտը չը տանի:
Այգեպանը թե՛
— Փոքրիկ յերգիչ,
Ինձ համար դե
Յերգիր մի քիչ,
Ու թե յերգըդ հավանեցի՛
Խաղողը տամ, առ ու թռի:

5

— Համաձայն եմ քո պայմանին, —
Ծիտը ասաց այգեպանին,
Ու խաղողի
Թփին նստած՝
Ծտավարի
Նա ծըվըլաց.
— «Պատիկ ծիտ եմ,
Ծիվ-ծիվ-ծիվ,
Յերգեր գիտեմ բազմաթիվ,
Ունեմ ճարպիկ
Ու թեթև

Փափկափետրիկ
Յերկու թև.
Որըս ուրախ
Ու պայծառ՝
Թռչկոտում եմ
Ծառից-ծառ.
Տերևների
Շվաքում
Յերգում եմ յես,
Նվագում:
Փոքրիկ ծիտ եմ,
Ծիվ-ծիվ-ծիվ,
Յերգեր գիտեմ
Բազմաթիվ.
— Կնվ ես յերգում, աչքիս լույս, —
Ասաց նրան այգեպանն,
Տալիս եմ քեզ մի վողկույզ
Իմ պայմանի համաձայն:

Ծիտը իսկույն
 Են վոսկեգույն
 Խաղողն առավ
 Կտցին՝ թռավ,
 Տարավ տվեց
 Զբբաժանին
 Զբբաժանը
 Անուշ արավ
 Ու ջուր տվեց
 Արտին ծարավ.
 Արտը ծտին՝
 Ճերմակ-ճերմակ
 Տվեց մի մեծ
 Քուլա բամբակ:
 Ծիտը ուրախ
 Բամբակն առավ
 Ու գզրարի
 Մոտը տարավ,
 Ծրվելաց, ասավ.
 — Գզրար ջան, գզրար,

Խնդիրըս լսիր,
Ես բամբակըս առ
Ու մի լավ գզիր,
Տանեմ տատիկին,
Տատիկը բարի՝
Պուրակ-պուրակ,
Իլիկ-իլիկ
Մանի բարակ
Յերկար թելիկ
Թելն ոլորի
Շինի կծիկ՝

Տոտիկներիս չափին հարմար
Գուլպա գործի նա ինձ համար,
Վոր ձմեռ գա ու ցուրտ անի՝
Տոտիկներըս ցուրտ չըտանի՝

7

Գզրարն առավ
Մեր ծրվրլան
Ծափ բերած

Են մեծ քուլան՝
Չիք-չաք, չիք-չաք—
Յերկու բերան
Գզեց իսկույն,
Տվեց նրան:

Ծիտը առավ ու թռավ,
Անմիջապես տուն հասավ,
Տվեց տատին և ասավ.
— Ա՛յ, բերել եմ քեզ ահա
Գզած բամբակ մի քուլա,
Առ, տատիկ ջան, շնտ արա,
Մանիր, բարակ թել արա,
Տոտիկներիս չափին հարմար
Գուլպա գործիր ինձ համար,
Վոր ձմեռ գա ու ցուրտ անի՝
Տոտիկներըս ցուրտ չըտանի՝

8

Տպտր պառավ
Բամբակն առավ,

1489
39

Պուրակ-պուրակ,
Իլիկ-իլիկ
Մանեց բարակ
Յերկար թելիկ,
Թե՛ն ուրեց
Շինեց կծիկ,
Նստեց ապա
Գործեց գուլպա
Մեր ծըվըլան
Ծախ համար
Տոտիկների
Չափին հարմար:

Չմեռ եր ձյունոտ,
Ու ցուրտ եր սաստիկ,
Սակայն մեր ծանոթ
Են ծիտը պատիկ
Տատիկի գործած
Տաք գուլպաները
Յերկար վեր քաշած

Մինչև ծնկները՝
Սառ ձյունով պատած
Տանիքին նստած՝
Իսկի չէր մրսում
Ու յերգ եր ասում:—

— «Ծիտ եմ, ծիտ եմ,
Փոքրիկ ծիտ եմ,
Տոտիկներիս
Հարզը գիտեմ:
Յերգ եմ ասել
Այգեպանին,
Խաղող տարել
Չրբաժանին,
Նրանից ել
Ձուր եմ առել,
Տարել ծարավ
Արտին տվել,
Արտից փափուկ
Բամբակ առել»

Գզրարին եմ
Խնդիրք արել
Ու բամբակըս
Գգել տվել,
Գզածն առել
Տատին տվել:
Տատը բարի՝
Պուրակ-պուրակ,
Իլիկ-իլիկ
Մանել բարակ
Յերկար թելիկ,
Թելն ոլորել
Շինել կծիկ
Ու նստել ե
Արագ-արագ,
Հինգ ճաղերով
Մանր ու բարակ
Տոտիկներիս չափին հարմար
Գուլպա գործել նա ինձ համար,
Տոտիկներըս

Տաք գուլպայում՝
Ցրտից յերբեք
Չեմ վախենում:
Ինչքան կուզի
Թող ցուրտ անի,
Տոտիկներիս
Ցուրտն ի՞նչ կանի:
Ել չեմ մրսի
Յես այսուհետ,
Ապրի տատին
Իր թոռան հետ»:

Պատ. խմբագիր՝ Մ. Կորյուն
Տեխ. խմբագիր՝ Ան. Գասպարյան
Սրբագրիչ՝ Ա. Արզաթանյան

Գլավիտի լիազոր՝ Վ. 2017 Հրատ. 4325.

Պատվեր 169 Տիրաժ 4000.

Թուղթ 72×105. Տպագր. 1¼ մամ.

Մեկ մամուլում 11,520.

Հանձնված և արտադրության 14 փետրվարի 1938 թ.

Ստորագրված և տպագրության համար 15 ոգոստ. 1938 թ.

Պետհրատի 1 տպարան, Յերևան, Լենինի, 65.

« Ազգային գրադարան

NL0400166

ԳԻՆԸ 65 Կ.

9682

Մ. ԽԵՐԱՆՅԱՆ
ՆՈՏՈՇԿԻ ՎՐՈԲՅԱ
ԴԻՅ ԱՐՄ. ՍՏՐ. ԵՐԵՎԱՆ